

جزء ۱

۱- کدام عبارت در آیه «وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ...»، وجود ندارد؟ (بقره/۹۷)

(۱) أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ
(۲) ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

(۳) يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
(۴) وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ

۲- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ (بقره/۹۷)

(۱) و ای کاش! خدا می خواست تا گوش و چشم های آنها از میان برود.

(۲) و اگر خدا می خواست، قطعاً گوش (شنوایی) و چشمان (بینایی) شان را [از بین] می برد.

(۳) و هرگاه خداوند اراده کند، قطعاً گوش و چشم های ایشان درآید.

(۴) و اگر مشیت الهی باشد، بی تردید، گوش و چشم های آنها محو شود.

۳- وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ

(۱) و چنانچه در آنچه بر بندگان خود نازل کرده ایم شک دارید، کتابی همانند آن بیاورید.

(۲) و اگر در آنچه بر بنده خود نازل کرده ایم شک دارند، پس سوره ای مانند آن بیاورند.

(۳) و اگر در آنچه بر بنده خود نازل کرده ایم شک دارید، سوره ای مانند آن بیاورید.

(۴) پس اگر در آنچه نازل شده است شک دارید، سوره ای مانند آن بیاورید.

۴- فَمَنْ تَبِعَ هَذَا لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (بقره/۳۸)

(۱) هر آنکه هدایت را پیروی کرد، هیچ گونه ترسی نداشته و اندوهگین نمی شود.

(۲) پس کیست که از هدایت پیروی کند تا ترس و اندوهی به ایشان نرسد؟

(۳) آنها که هدایت را پیروی کنند، نه بیمی بر آنها است و نه غمگین می شوند.

(۴) [بدانید] تنها کسانی از بیم و حزن در امانند که هدایت پذیر باشند.

۵- أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ

(۱) آیا هر آنچه که پست تر است را می پسندید یا آن چه را خدا اختیار نموده است.

(۲) چگونه می توانید آنچه را که پست تر است، جایگزین چیزی کنید که امکان خیری در آن نیست.

(۳) آیا آن چیزی را که پست تر است، جایگزین آن چیزی می کنید که بهتر است.

(۴) چگونه می خواهند آنچه را که پست تر است، جایگزین چیزی کنند که بهتر است.

جزء ۲

۶- کدام گزینه ادامه آیه «كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا...» است؟

(۱) وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

(۲) وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

(۳) وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

(۴) وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۷- أَلَخَلَّجُ أَشْهُرَ مَعْلُومَاتٍ (بقره/۹۷)

(۱) حج از مشهورترین [عبادات] شناخته شده است.

(۲) حج، در ماه های معینی است.

(۳) حج در شهرهایی (مکان هایی) مشخص برگزار می گردد.

(۴) حج [برای همگان]، مشهور و معلوم است.

۸- لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

(۱) هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نساز!

(۲) هیچ کس را مگر به اندازه توانش تکلیف نساختی.

(۳) هیچ کس، جز به اندازه توانائی اش، تکلیف نمی شود.

(۴) از هیچ کس تکلیفی ساقط نمی شود، مگر آنکه (آن تکلیف) وسیع (دشوار) باشد.

۹- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ (بقره/۱۳۰)

(۱) و اگر خدا می خواست (بخواهد) شما را لعنت می کرد (می کند).

(۲) و اگر خدا می خواست (بخواهد) شما را به زحمت می انداخت (می اندازد).

(۳) و اگر خدا بخواهد، شما را لعنت می کنم.

(۴) و ای کاش! خدا شما را لعنت کند.

۱۰- لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

(۱) نیکوکاری جز آن نیست که روی خودتان را به سوی مشرق و مغرب بگردانید.

(۲) نیکی آن نیست که روی خودتان را به سوی مشرق و مغرب بگردانید.

(۳) نیکوکار، آن کسی نیست که روی خود را به سوی مشرق و مغرب گرداند.

(۴) نیکی، جز آن نیست که روی خود را از مشرق بسوی مغرب بگردانی.

۱۱- آیه بعد از آیه «يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ...» با کدام عبارت تمام می‌شود؟

(۱) جَنَاتِ النَّعِيمِ

(۲) وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

(۳) إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

(۴) مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

۱۲- وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا (بقره/۱۶۶)

(۱) و به چه کسی حکمت داده شده است؟ حقا که او، خیر فراوانی دارد.

(۲) و به هر کس حکمت داده شود، به یقین، خبری فراوان داده شده است.

(۳) و هر کس حکمت را می‌جوید، پس باید خیر فراوانی برساند.

(۴) و به هر کسی حکمت دهد، گویا خیر فراوان یافته است.

۱۳- اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

(۱) (اگر) تقوا داشتید و آنچه را از ربا باقی مانده، رها می‌کردید واقعا ایمان داشتید!

(۲) از خدا بپرهیزید، و آنچه از ربا باقی مانده، رها کنید، اگر ایمان دارید!

(۳) از خدا بپرهیزید و ذره‌ای از باقیمانده پول ربا را دریافت نکنید، اگر ایمان دارید!

(۴) از پروردگارت بپرهیز و هر آنچه از (مطالبات) ربا باقی مانده، رها کن، اگر ایمان داری!

۱۴- فَيُوفِيهِمْ أَجْرَهُمْ (آل عمران/۷۷)

(۱) پس [خداوند] مزدشان را به صورت کامل، به آنها می‌دهد.

(۲) پس باید پاداش‌شان را به آنها داد.

(۳) پس وفادارانه، مزد خویش را می‌گیرند.

(۴) پس باید مزد یکدیگر را به صورت کامل، بپردازند.

۱۵- وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

(۱) و هر خیری را که انفاق کردند، (پاداشش) را می‌بینند و مورد ستم قرار نمی‌گیرند.

(۲) و از هیچ خیری انفاق نکردند تا (پاداشش) به طور کامل به آنها داده شود و (در نتیجه) مورد ستم قرار نگرفتند.

(۳) و آنچه از مال انفاق کنید، (پاداشش) به طور کامل به شما داده می‌شود، و مورد ستم قرار نخواهید گرفت.

(۴) و از چه چیز خوبی انفاق کردید که به طور کامل از شما پذیرفته شد و (در نتیجه) مورد ستم قرار نرفتید.

۱۶- آیه‌ای که عبارت «قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ» در آن قرار دارد، با کدام عبارت آغاز می‌شود؟

(۱) إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ....

(۲) هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ....

(۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ....

(۴) مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ ...

۱۷- وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ

(۱) و از اعمال نیک، کاری انجام ندهند، مگر آنکه باطل (و نابود) خواهد شد.

(۲) و آنچه از کردار نیک انجام بدهید، هرگز باطل نخواهد شد.

(۳) و هر عمل خیری که انجام دهند، موجب می‌شود که از کافران نباشند.

(۴) و آنچه از اعمال نیک انجام می‌دهند، هرگز کفران نخواهد شد.

۱۸- وَحُيُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا (آل عمران/۷۵)

(۱) و دوست دارند بی‌جهت از کارهایی که انجام نشده، تمجید کنند.

(۲) و دوست دارند بدان کارها که نکرده‌اند، ستایش شوند.

(۳) و [چون] دوستان دارند، کارهای نکرده آنها را هم می‌ستایند.

(۴) و به آنچه هرگز انجام نداده‌اند، دل‌خوش و خشنود می‌شوند.

۱۹- وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوْكُمْ الْأَدْبَارَ (آل عمران/۱۳)

(۱) و اگر با شما پیکار کردند، شما آنها را به عقب برانید.

(۲) اما چنانچه با شما نبرد کنند، شما را به عقب می‌رانند.

(۳) و چنانچه با شما نبرد کنند، شما از پشت [سر] بر آنها هجوم خواهید برد.

(۴) و اگر با شما پیکار کنند، به شما پشت نمایند. [قرار می‌کنند]

۲۰- فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(۱) پس از آیین ابراهیم پیروی کنید، در حالی که حق‌گرا [بود] و از مشرکان نبود.

(۲) پس حق‌گرایانه از آیین ابراهیم پیروی کنید و از مشرکان نباشید.

(۳) پس حق‌گرایانه از آیین ابراهیم پیروی کردید و از مشرکان نبودید.

(۴) پس برای این که از مشرکان نباشید، حق‌گرایانه از آیین ابراهیم پیروی کنید.

جزء ۵

۲۱- کدام عبارت در آیه «وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً....» (نساء/۹۲)، نیامده است؟

(۱) وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

(۲) وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

(۳) وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا

(۴) فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

۲۲- أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ

(۱) هر کجا باشید، مرگ شما را در می یابد

(۳) هر کجا باشند، مرگ در پی آنها است.

۲۳- عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

(۱) امیدوار است خدا آسیب (مکر) کسانی که کفر ورزیدند را بر ملا سازد.

(۲) امید است خدا از قدرت (آسیب) کسانی که کفر ورزیدند، جلوگیری کند.

(۳) امیدوار باش که خدا آسیب (مکر) کسانی که کفر ورزیدند را بر ملا می سازد.

(۴) ممکن است خدا آسیب (قدرت) کسانی که کفر ورزیدند را جبران سازد.

۲۴- فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا (نساء/۳۵)

(۱) پس در اجرای عدالت، از خواسته نفس پیروی نکنید.

(۲) پس از هوی [نفس] پیروی نکنید؛ که منحرف می شوید.

(۳) و از هوای نفس پیروی نکنید تا عدالت برپا گردد.

(۴) پس در اجرای عدالت، هواخواه [کسی] نباشید.

۲۵- يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ (نساء/۴۴)

(۱) گمراهی را می خرند و می خواهند شما [نیز] راه را گم کنید.

(۲) گمراهی را برمی گزینند و اراده می کنند شما راه را گم کنید.

(۳) [خود] گمراه گشته و دوست دارند شما نیز [دیگران را] از راه منحرف سازید.

(۴) گمراهی را برگزیده و درصدد آنند تا شما را از راه بیرون رانند.

جزء ۶

۲۶- ادامه عبارت «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ.....» در سوره مبارکه «مائده» کدام است؟

(۱) وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ

(۲) وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

(۳) إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَلَاقَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

(۴) إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ

۲۷- لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ

(۱) خداوند دوست نداشت که بدی ها را آشکارا ببیند مگر (مقابل به مثل) از کسی که مورد ستم واقع شده باشد.

(۲) خداوند دوست ندارد کسی با سخنان (خود) بدی ها را اظهار کند مگر کسی که مورد ستم واقع شده باشد.

(۳) خداوند کسی را که با سخنان (خود) با ستمگری، بدی ها و ناهنجاری ها را آشکار می کند، دوست ندارد.

(۴) خداوند کسانی را که با سخنان (خود) بدی ها را منتشر می کنند دوست نخواهد داشت، مگر در مورد مظلوم.

۲۸- كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ (مائده/۸)

(۱) برای خدا برخیزید، در حالی که شاهد عدالت [او] هستید.

(۲) با اقتدار، به عدالت (دادگری) خدا شهادت دهید.

(۳) قیام کننده برای عدالت خداوند [و] شهیدان [راه] او باشید.

(۴) قیام کنندگان برای خدا [و] گواهی دهندگان به دادگری باشید.

۲۹- يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ (مائده/۱۶)

(۱) خداوند به وسیله آن [کتاب]، پیروان [قرآن] را به راه سلامت راهنمایی می کند.

(۲) خداوند هر کسی را که از خشنودی او پیروی کند، به وسیله آن [کتاب]، به راه های سلامت رهنمون می شود.

(۳) هر کس از رضایت الهی؛ [یعنی] راه های سلامت پیروی کند، به وسیله قرآن، هدایت می شود.

(۴) خداوند هر کسی را که از راه های سلامت پیروی کند، به سوی بهشت خویش رهنمون می شود.

۳۰- لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَائِدَه ۸۰

(۱) قطعاً خشم الهی بر ایشان، سبب شد که آنچه از پیش برای خود فرستاده اند، زشت و ناروا باشد.

(۲) واقعاً بد بود آنچه خودشان از پیش، برای خویش فرستادند؛ [در نتیجه] خدا بر آنها خشم گرفت.

(۳) چه ناپسند است آنچه، خود در آن گام می نهند؛ [و] خشم الهی را در پی دارد.

(۴) قطعاً غضب الهی بر آنها رواست؛ زیرا، [نفس] خود را به گناه افکندند.

۳۱- آخرین عبارت آیه « أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ ... » کدام است؟

(۱) أساطير الأولين (۲) قُرُونًا آخَرِينَ (۳) قَرْنًا آخَرِينَ (۴) آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

۳۲- قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ (مائده/۱۳۰)

(۱) قطعاً گروهی پیش از شما آن سؤال را پرسیدند و سپس صبح گاهان بدان کفر ورزیدند.

(۲) همانا گروهی از جانب شما، چنین درخواستی داشتند و سپس بدان کافر شدند.

(۳) به یقین، گروهی پیش از شما [نیز] این [پرسش‌ها] را پرسیدند؛ آن گاه به آن، کافر شدند.

(۴) بی‌شک امتی پیش از شما همان درخواست را داشتند و سپس نسبت به آن ناسپاسی ورزیدند.

۳۳- فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَإِنَّا لَنُشَهِدَنَّكَ أَحَقُّ مِنْ شَهِادَتَيْهِمَا مائده/۱۳۱

(۱) پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما قطعاً از گواهی آن دو درست‌تر است.

(۲) پس سوگند به خدا که ما گواهی می‌دهیم و گواهی ما درست‌ترین است.

(۳) پس به خداوند قسم می‌خورند در حالی که گواهی ما از شهادت ایشان درست‌تر است.

(۴) پس به خداوند قسم خوردند که شاهد ما هستند و هر دو شاهد بر حق اند.

۳۴- لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدِّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ

(۱) نباید از چیزهایی بپرسند که وقتی برایشان آشکار می‌شود، آنها را ناخشنود می‌سازد.

(۲) نباید از چیزهایی می‌پرسیدند که وقتی برایشان آشکار می‌شد، آن‌ها را ناخشنود می‌کرد.

(۳) از چیزهایی پرسش نکنید که اگر برای شما آشکار گردد، شما را اندوهگین می‌کند.

(۴) از چیزهایی پرسش نکردید؛ حال آن که اگر برای شما آشکار می‌شد، اندوهگین نمی‌شدید.

۳۵- وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ

(۱) و اگرچه نباید، ولی باز هم به آنچه از آن منع شده بودند، متمایل شدند.

(۲) و اگرچه نمی‌خواستند، ولی به آنچه از آن منع شده بودند، بازگشتند.

(۳) و اگر باز گردانده شوند، حتماً به آنچه که از آن منع شده بودند، بر می‌گردند.

(۴) و اگر باز گردانده شوید، بعید نیست به آنچه که از آن منع شده بودید، روی آورید.

۳۶- کدام آیه با عبارت «أَفَلَا تَتَّقُونَ»، پایان می‌یابد؟

(۱) وَإِلَىٰ مُودِ أَخَاهُم صَالِحًا... (اعراف/۷۳)

(۲) وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا... (اعراف/۸۵)

(۳) وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا... (اعراف/۸۶)

(۴) وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ ... (اعراف/۸۸)

۳۷- قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

(۱) به راستی به خودشان زیان رسانده‌اند و آنچه را به دروغ (به خدا) نسبت می‌دادند، از (نظر) شان گم شد.

(۲) به راستی که زیانکار و گمراه شدند؛ زمانی که خودشان را به خاطر آنچه به دروغ [به خدا] نسبت می‌دادند، فراموش کردند.

(۳) به راستی که زیانکار می‌شوید انگاه که [راه] خودتان را به خاطر آنچه به دروغ [به خدا] نسبت می‌دهید؛ جدا می‌سازید.

(۴) به راستی که زیانکار می‌شوند کسانی که [راه] خودشان را به خاطر آنچه به دروغ [به خدا] نسبت می‌دهند؛ جدا می‌سازند.

۳۸- ثُمَّ عَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ (انعام/۱۵۴)

(۱) سپس به موسی که نیکی کرده بود، کتابِ کاملی دادیم.

(۲) سپس به موسی کتاب دادیم تا نیکی را تمام کند.

(۳) سپس به موسی کتاب دادیم، برای اینکه [نعمت را] بر کسی که نیکی کرده، تمام کنیم.

(۴) سپس به موسی تمام کتاب را دادیم؛ همان کسی که نیکوکار بود.

۳۹- قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا

(۱) بگو: کجايند شاهدانی که معتقدند خداوند اينها را حرام کرده است؟

(۲) بگوئيد: شاهدانی که گواهی دهند خداوند آن را حرام کرده است، بياوريد.

(۳) بگو: شاهدانی که گواهی دادند خداوند اينها را حرام کرده است، بياوريد.

(۴) بگو: گواهان خود را که گواهی می‌دهند خداوند اينها را حرام کرده است، بياوريد.

۴۰- قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (اعراف/۷۵)

(۱) همانا مؤمنان گفتند: «[آیا] به رسالتِ او ایمان نیاوریم؟!».

(۲) گفتند: «همانا، ما به آنچه وی بدان رسالت یافته، مؤمنیم.»

(۳) گفتند: «قطعاً به آنکه او را فرستاده است، مؤمنیم.»

(۴) گفتند: «بی‌شک ما مؤمنیم، او به چه چیزی فرستاده شده است؟».

۴۱- کدام عبارت صحیح است؟

(۱) فَعْلِبُوا هُنَالِكَ فَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

(۳) وَغَلِبُوا هُنَالِكَ فَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

۴۲- فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ (اعراف/۱۳۶)

(۱) و هنگامی که [ساحران وسایل خود را] افکندند، دیدگان مردم را افسون کردند و آنها را ترساندند.

(۲) و چون افکندند، چشمان مردم را سحر کرده و آنها را شگفت زده کردند.»

(۳) وقتی [بزارشان بر زمین] افتاد، چشمان مردم سحر شده و از ساحران ترسیدند.

(۴) و چون افکندند، سحر نموده و چشمان مردم را ترس فراگرفت و وحشت زده شدند.

۴۳- قَالَ يَبْنَى مَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْجَلْتُمْ أَمْرِيكُمْ (اعراف/۱۳۵)

(۱) گفت: «پس از من، چه بد جانشینانی برای من بودید! آیا بر فرمان پروردگارتان پیشی گرفتید؟»

(۲) گفت: «از این پس، شایسته شما نیست که جانشین من شوید. آیا به فرمان پروردگارتان گوساله پرستید؟»

(۳) گفت: «پس از من، چه بد جانشینانی برای من بودید! آیا فرمان پروردگار، شما را به عجله واداشت؟»

(۴) گفت: «شما شایستگی جانشینی پس از مرا ندارید. آیا از فرمان پروردگارتان شتاب می‌ورزید؟»

۴۴- الَّذِينَ كَذَبُوا شُعْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا

(۱) آنها که شعیب را تکذیب کردند (آنچنان نابود شدند که) گویا هرگز در آن جا سکونت نداشتند.

(۲) آنها که شعیب را تکذیب کردند (چنان ذلیل شدند که) گویا هرگز در آن جا بزرگی و آقایی نداشتند.

(۳) تکذیب کنندگان شعیب (چنان درعذاب سوختند که) گویا کسی آنان را در محل سکونتشان نمی شناخت.

(۴) آن کس که شعیب را تکذیب کرد (آنچنان نابود شد که) گویا هرگز در آن جا اقامت نداشت.

۴۵- أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا

(۱) آیا ما را به [سزای] آنچه کم‌خردان ما کرده‌اند، هلاک می‌کنی؟

(۲) آیا شایسته است ما را به [سزای] کم‌خردی، هلاک کنی؟

(۳) چرا ما باید به [سزای] نادانی دیگران، نابود شویم؟

(۴) آیا دیگران را به [سزای] کم‌خردی ما، هلاک می‌کنی؟

۴۶- عبارت «يَرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ... قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ ...» به ترتیب با کدام کلمات تکمیل می‌شود؟

(۱) تَأَلَّى - كَافِرُونَ (۲) يَأَى - كَافِرُونَ (۳) تَأَلَّى - فَاسِقُونَ (۴) يَأَى - فَاسِقُونَ

۴۷- الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ نَمُّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ (انفال/۵۱)

(۱) کسانی که با آنها پیمان بستید [اما] هر بار پیمان خویش را شکستند.

(۲) همان کسانی که با برخی از آنها [بارها] پیمان بستى، ولى هر بار پیمانشان را می‌شکنند.

(۳) آنها که با تو پیمان بستند و پیمان خود را شکستند.

(۴) کسانی که هر بار با آنها پیمان بسته می‌شود، پیمان خویش را می‌شکنند.

۴۸- إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (توبه/۱)

(۱) همانا آنها بد هستند [و] عملشان [نیز] ناشایست است.

(۲) به‌راستی چه بد است آنچه را آنها همواره انجام می‌دادند.

(۳) قطعاً اعمال زشتی را مرتکب خواهند شد.

(۴) همانا [رفتارشان] بد است [و] نباید آنها را انجام دهند.

۴۹- فَلَمَّا أَتَتْهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

(۱) و هنگامی [خدا] از فضل و احسانش به آن‌ها می‌دهد تا بدان بخل نورزند و اعراض‌کنان روی نگردانند.

(۲) هنگامی که [خدا] از فضل و احسانش به آن‌ها عطا کرد، نسبت به آن بخل ورزیدند و اعراض‌کنان روی گردانند.

(۳) و هنگامی [خدا] از فضل و احسانش به آن‌ها می‌دهد، نباید بخل ورزند و اعتراض کنند.

(۴) و [خدا] از فضل و احسانش به آن‌ها داد، هرچند بدان بخل ورزیدند و (به او) معترض گشتند.

۵۰- يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ (توبه/۱۱)

(۱) منافقان بیم دارند که سوره‌ای به ضرر آنها نازل شود که آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کند.

(۲) منافقان را برحذر می‌دارد که مبدا سوره‌ای نازل شود و آنها را از درون قلب‌هایشان آگاه گرداند.

(۳) منافقان مترصدند تا سوره‌ای نازل شود که تو آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کنی.

(۴) منافقان بیم دارند که تو سوره‌ای به‌ضرر آنها آوری و آنها را از آنچه در دل‌هایشان هست، آگاه کنی.

۵۱- عبارت پایانی آیه «إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ...» کدام است؟

- (۱) لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ (۲) لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ (۳) لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۴) لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

۵۲- وَلَيَخْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى (توبه/۱۷)

- (۱) و قطعاً سوگند یاد می کنند که: اراده ای جز نیکی نداشتیم.
(۲) و قطعاً باید سوگند بخورند که تنها، در پی نیکی هستیم.
(۳) و بی شک سوگند می خورند که تنها نیکی به آنها خواهد رسید.
(۴) و باید قاطعانه سوگند خورند که اراده ای نیک داریم.

۵۳- وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ (توبه/۱۷)

- (۱) و هرگاه [خداوند] سوره ای را فروفرستد، برخی، برخی دیگر را نگاه کرده [و می گویند]: آیا شما کسی را می بینید؟
(۲) و چون سوره ای نازل می شود، به یکدیگر نگاه کرده [و می پرسند]: آیا کسی از شما، سوره ای می بیند؟
(۳) و هنگامی که سوره ای نازل شود، برخی از آنها به برخی دیگر نگاه می کنند [و می گویند]: آیا هیچ کس شما را می بیند؟
(۴) و هرگاه سوره نازل شود، برخی منتظر برخی دیگر مانده [و گویند]: آیا شما کسی را مشاهده می کنید؟

۵۴- قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ

- (۱) بگو اگرچه خدا بخواهد، چگونه آن را بر شما بخوانم در حالی که نسبت به آن آگاهی و درکی ندارید.
(۲) بگو اگر خدا می خواست آن را بر شما نمی خواندم و او هم شما را به آن آگاه نمی کرد.
(۳) بگو خدا خواست که آن را بر شما نخوانم [زیرا] نسبت به آن آگاهی و درکی ندارید.
(۴) بگو اگر خدا بخواهد نسبت به آنچه بر شما خواندم، آگاهی و درکی خواهید داشت.

۵۵- هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ

- (۱) آنجاست که هر آنچه از پیش فرستاده ای، آشکار می سازند.
(۲) کجاست جایی که هر کسی آنچه را از پیش فرستاده، می آزماید؟
(۳) چگونه می آزمایند هر آنچه را از پیش فرستاده اید؟
(۴) آنجاست که هر کسی آنچه را از پیش فرستاده است، می آزماید.

۵۶- عبارت پایانی آیه «فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ.....» کدام است؟

- (۱) وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (۲) وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْقِلُونَ

- (۳) وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (۴) وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۵۷- يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ يوسف/۲۹

- (۱) حال که یوسف از این موضوع گذشت؛ ای زن! تو نیز، استغفار کن.
(۲) یوسفا! تو از این زن درگذر و ای زن! تو هم استغفار کن.
(۳) ای یوسف! از این موضوع، روی گردان (بگذر) و ای زن، تو نیز از گناهت استغفار کن.
(۴) ای یوسف! از این موضوع درگذر و از گناهت توبه کن.

۵۸- كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا (هود/۹۵)

- (۱) مثل آنکه آنها در این [دنیا] بی نیاز نگشتند.
(۲) گویا در آن، ساکن نبودند.
(۳) گویا در آن سکونت نداشتید.
(۴) مثل آنکه از بهره خود سیر نگشتند.

۵۹- فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

- (۱) بنابراین کارهای ناشایست آنها را با بدی پاسخ نده.
(۲) پس مبادا رفتارشان (با تو) را زشت و نادرست تلقی کنی.
(۳) بنابراین از کارهایی که می کنند، غمگین مباش.
(۴) بنابراین از کارهای زشت آنها ناراحت نباشید.

۶۰- وَحَالِ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِينَ

- (۱) و موج میان آن دو حائل شد، و [پسر] از غرق شدگان گردید.
(۲) و در حالی که در بین امواج گرفتار شدند، همگی غرق گشتند.
(۳) تا زمانی که موج از هر طرفی آنها را احاطه نکرده بود، از غرق شدگان نبودند.
(۴) حالشان در میان امواج، همچون حال و روز غرق شدگان بود.

۶۱- عبارت پایانی آیه «اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ» کدام است؟

- (۱) وَإِنَّ رَبَّكَ لَسَبِيدُ الْعُقَابِ
- (۲) وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
- (۳) وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ
- (۴) وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

۶۲- فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ (یوسف/۹۹)

- (۱) پس زمانی که (پدر و مادر) یوسف بر او وارد شدند، او آنها را نزد خود گرمی داشت.
- (۲) پس هنگامی که بر یوسف درآمدند، پدر و مادرش به سوی او پناه آوردند.
- (۳) پس آن زمان که همگی نزد یوسف آمدند، پدر و مادرش او را آوا (ندا) دادند.
- (۴) پس هنگامی که بر یوسف وارد شدند، پدر و مادرش را در کنار خویش جای داد.

۶۳- وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ (ابراهیم/۱۰)

- (۱) و بی گمان ما از آنچه تو ما را به سوی آن فرامی خوانی، در شک و تردیدی هستیم.
- (۲) و همانا ما در شک و تردیدیم که تو ما را به سوی چه چیزی فرا می خوانی؟!
- (۳) و قطعاً ما شک داریم که از چه روی ما را به سوی او فرا می خوانی؟!
- (۴) و ما می دانیم که تو در آنچه ما را به آن می خوانی، تردید داری.

۶۴- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا

- (۱) و او کسی است که زمین را می گستراند و در آن راه ها و نهلهائی قرار می دهد.
- (۲) و او کسی است که زمین را آماده نمود و در آن کوه ها و آب های جاری قرار داد.
- (۳) و او کسی است که زمین را گسترد و در آن کوهها و نهلهائی قرار داد.
- (۴) و خداوند است که اهل زمین را مدد رساند و در آن دریاها و نهلهائی قرار داد.

۶۵- وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا

- (۱) و اگرچه نتوانید نعمت های فراوانش را شمارش کنید.
- (۲) و اگر نخواهید، نمی توانید نعمت های خدا را شمارش کنید.
- (۳) و اگر نعمت های خدا را بشمارید، نمی توانید آن [ها] را شمارش کنید.
- (۴) و اگر بخواهید، نعمت های خدا را برای شما، برمی شمارم.

۶۶- کلمه پایانی آیات، در کدام گزینه نادرست است؟

- (۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ..... وَجِلُونَ
- (۲) قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ..... مَسْنُونٍ
- (۳) وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ..... تَعْلَمُونَ
- (۴) لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ..... يَزِرُونَ

۶۷- کدام گزینه، عبارات آغازین دو آیه متوالی را نشان می دهد؟

- (۱) وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ..... قَالَ فَإِنَّكَ... (سوره حجر)
 - (۲) وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ..... وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ (سوره نحل)
 - (۳) وَلَوْ فَخَرْنَا عَلَيْهِمْ أَبَا..... لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا....
 - (۴) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ..... وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
- ۶۸- وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ

- (۱) و از آنها چه کسی گمراهی را پیشه کرد؟
- (۲) و بر برخی از آنها، گمراهی مقرر شد.
- (۳) و از آنها گروهی نیز در پذیرش حق گمراه شدند.
- (۴) اما برخی دیگر را از (پذیرش) حق، گمراه ساخته است.

۶۹- قَالُوا نَبَلْ جُنَّتْكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

- (۱) گفتند بلکه به خاطر چیزی نزد تو آمیدیم که در آن تردید می کردند.
- (۲) گفتند برای تو چیزی آورده ایم؛ چرا در آن تردید می کنی؟
- (۳) گفتند بلکه برای تو چیزی آورده ایم که در آن تردید می کردند.
- (۴) گفتند بلکه تو چیزی آورده ای که در آن تردید می کنند.

۷۰- وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

- (۱) و بر ماست که صابران را به بهترین شکل ممکن، بر اساس عملشان پاداش دهیم.

(۲) باید صابران را به بهترین عمل شان پاداش دهیم.

(۳) و بی شک کسانی که شکیبایی ورزیدند، پاداش شان را نیکوتر از عمل خویش دریافت خواهند کرد.

(۴) و قطعاً کسانی که شکیبایی کردند، پاداش شان را به بهترین چیزی که همواره انجام می داده اند، می دهیم.

۷۱- آیه بعد از آیه «وَوَحَلْنَا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ....»، با چه عبارتی آغاز می شود؟

- (۱) أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ (۲) وَقُلْ لِعِبَادِي (۳) رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ (۴) يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

۷۲- کلمه پایانی آیه «وَأَضْرَبَ لَهُمُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ.....» کدام کلمه است؟

- (۱) نَفَرًا (۲) نَهْرًا (۳) مُرْتَفَقًا (۴) زَرْعًا

۷۳- كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ

(۱) سخنی بزرگ است که از دهانتان بیرون آمد. (۲) بزرگ سخنی بود که از دهانت در آمد.

(۳) سخنی بزرگ است که از دهانشان بیرون می آید. (۴) سخنی درشت بود که از دهانش در آمد.

۷۴- وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ

(۱) بی شک آنچه ما را از فرستادن نشانه (هدایت) بازداشت، تکذیب بود.

(۲) و همواره تکذیب پیشینیان مانع ارسال آیات (قرآن) می شد.

(۳) و (چیزی) ما را از فرستادن معجزات باز نداشت جز این که پیشینیان، آن (آنها) را تکذیب کردند.

(۴) و هرگاه معجزه‌ای فرستادیم، پیشگامان (کفر و عناد) آن را دروغ شمردند.

۷۵- وَإِنْ كَادُوا لَيْسْفِرُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا

(۱) و نزدیک بود تو را از این سرزمین حرکت دهند (برکنند) تا از آن بیرون کنند.

(۲) و آیا آنها قصد نداشتند تو را از این سرزمین دور کنند تا از آن خارج شوی؟

(۳) و اگر آنها تو را از این دیار حرکت دهند، قطعاً از آن بیرون می کنند.

(۴) و قطعاً چیزی نمانده بود تو را از این سرزمین برانند تا (خود)، از آن خارج شوی.

۷۶- کدام کلمه در آیه «إِذْ نَسِيتُ أَخْتُكَ...»، به کار نرفته است؟

- (۱) أَخْرُكُ بِأَيَاتِي (۲) تَقَرَّ عَيْنُهَا (۳) فَجَنَّبَاكَ (۴) ثُمَّ جِئْتُ

۷۷- کلمات پایانی آیه «فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا...» و دو آیه متوالی پس از آن، به ترتیب کدام است؟ (مریم/۱۷)

- (۱) نَفِيًّا.بَغِيًّا.مَقْضِيًّا (۲) سَوِيًّا.بَغِيًّا.مَقْضِيًّا (۳) سَوِيًّا.نَفِيًّا.زَكِيًّا (۴) شَرَفِيًّا.نَفِيًّا.زَكِيًّا

۷۸- وَلَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا

(۱) و تا او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از جانب خویش قرار دهیم. (۲) و تا از سر رحمت، او را نشانه (هدایت) مردم قرار دهیم.

(۳) و باید او را نشانه‌ای برای مردم قرار دهیم تا رحمتی از جانب ما باشد. (۴) و تا او عبرتی برای مردم باشد و رحمت ما.

۷۹- فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ

(۱) پس قوم (مریم)، او را در حال بارداری، دیدند.

(۲) پس (مریم) در حالی که او (عیسی) را در آغوش گرفته بود، او را نزد قومش آورد.

(۳) پس قوم (مریم)، او (عیسی) را آوردند، در حالی که مریم می شوریدند.

(۴) پس (مریم)، او (عیسی) را با خود آورد، در حالی که بر قومش می شورید.

۸۰- إِنَّ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا

(۱) نیست کسی در آسمان و زمین، جز آن که (خدای) رحمان او را عبد خود گرداند.

(۲) اگر کسی در آسمان‌ها و زمین باشد، عبادت (خدای) رحمان را می پذیرد.

(۳) چنین نیست که همه ساکنان آسمان و زمین خدا را بندگی کنند.

(۴) هیچ کس در آسمان‌ها و زمین نیست مگر آن که بنده‌وار به سوی (خدای) رحمان می آید.

۸۱- آخرین آیه سوره حج، با کدام کلمه پایان می یابد؟

- (۱) مِنَ النَّصِيرِ (۲) الْمَصِيرُ (۳) النَّصِيرُ (۴) يَسِيرُ

۸۲- کلمه پایانی آیه «أَقُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ...» چیست؟ (انبیاء/۱۲)

- (۱) يُعْرِضُونَ (۲) مُعْرِضُونَ (۳) يُصْحَبُونَ (۴) مُعْرِضِينَ

۸۳- بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

(۱) بلکه ما به ایشان و پدرانشان عمری طولانی بخشیدیم تا بهره مند گردند.

(۲) قطعاً ما ایشان و اجدادشان را برخوردار می سازیم تا آنکه عمرشان طولانی گردد.

(۳) بلکه اینها و پدرانشان را بهره مند کردیم، چندان که عمرشان به درازا کشید.

(۴) قطعاً ما ایشان را بهره مند ساختیم و پدرانشان (نیز) عمری طولانی یافتند.

۸۴- أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتَهُمْ ظُلُمًا

(۱) به کسانی که جنگ بر آنها تحمیل می شود، رخصت (جهاد) داده شده است، زیرا ستم دیده اند.

(۲) به آنها که اهل پیکار هستند، اذن نبرد با ستمگران داده خواهد شد.

(۳) اجازه نبرد با متجاوزان داده شده؛ زیرا آنها ستمگرند.

(۴) اجازه داده شد تا رزمندگان با ظلم پیکار کنند.

۸۵- وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

(۱) و تنها عالمان به خوبی می دانند که این (قرآن) حق است.

(۲) و تا کسانی که به آنها علم داده شده، بدانند که این (قرآن) حق است از جانب پروردگارت.

(۳) و تنها کسانی که به آنها علم داده شده می دانند که قرآن (کلام) حق پروردگار است.

(۴) و دانشمندان به خوبی می دانند که این (قرآن) حقیقتی الهی است.

۸۶- عبارت آغازین آیه پس از آیه «الْمُرْتَدَّانَ اللَّهُ يُرْجَى سَحَابًا...»، کدام است؟

- (۱) وَاللَّهُ خَلَقَ (۲) وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ (۳) يُقَلِّبُ اللَّهُ (۴) لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ

۸۷- ادامه آیه «فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا» کدام است؟

- (۱) وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا (۲) وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ

- (۳) وَسَيِّحَ بِعَمْدٍ رَبِّكَ (۴) فَاسْأَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ الشَّيْنِ

۸۸- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

(۱) بی شک در ابتلاء و آزمون های الهی، نشانه هایی (عبرتی برای همگان) است.

(۲) همانا در این (ماجرا) آیاتی نازل شد و ما کسی را (به ناحق) مبتلا نخواهیم کرد.

(۳) بی شک در این آیات، نشانه هایی است و ما (همگان را) می آزماییم.

(۴) همانا در این (ماجرا) نشانه هایی است و حتماً ما آزمایش کننده بودیم.

۸۹- لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ

(۱) قطعاً این وعده به ما و پدرانمان پیش از این داده شد. (۲) همانا ما و پدرانمان این را، از قبل وعده داده بودیم.

(۳) بی شک ما و این پدرانمان، از قبل وعده دریافت کردیم. (۴) قطعاً ما و پدرانمان این (وعده) را قبلاً اجابت کردیم.

۹۰- فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

(۱) از این رو، چگونه می توانید (عذاب را) دفع نمایید و (خویش را) یاری رسانید؟!

(۲) پس، نمی توانید با (وقت) صرف کردن، (خود را) رها کنید.

(۳) بنابراین نه می توانید (عذاب را) دفع کنید و نه (خود را) یاری نمایید.

(۴) و شما توان منصرف کردن (آنها) یا یاری (خویش) را ندارید.

۹۱- آیه بعد از آیه «إِرجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمُ بِجُودٍ لَا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا» با کدام واژه تمام می شود؟ نمل ﴿۷﴾

(۱) مُسْلِمُونَ (۲) صَاغِرُونَ (۳) مُسْلِمِينَ (۴) مُؤْمِنِينَ

۹۲- کدام کلمه در آیه «قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ...» نیامده است؟

(۱) غَيٌّ (۲) مُسْتَقِرًّا (۳) لِيَبْلُغُنَّ (۴) عَرُشِكَ

۹۳- قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

(۱) گفت: «همانا از آن می ترسم که پروردگارم را تکذیب کنند». (۲) گفت: «پروردگارا، به راستی می ترسم که مرا تکذیب کنند».

(۳) پروردگارم گفت: «بیم آن دارم که (تو را) تکذیب کنند». (۴) گفت: «ای پروردگار من! می ترسم که به من دروغ بگویند».

۹۴- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي أَنْكُمْ مُتَّبِعُونَ

(۱) و به موسی وحی کردیم که: «اسرار (من) را به بندگانم بگو؛ زیرا آنها از تو تبعیت خواهند کرد».

(۲) و به موسی وحی کردیم که: «بندهاگان مرا شبانه حرکت ده، زیرا شما مورد پیگرد (تعقیب) هستید».

(۳) و وحی کردیم به موسی که: «بندهاگانم را حرکت ده، همانا آنها از تو تبعیت می کنند».

(۴) و به موسی وحی کردیم که: «اسرار بندهاگانم را بیوشان؛ زیرا، (فرعونیان) در تعقیب شما هستند».

۹۵- تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

(۱) به خدا سوگند (که) ما بی گمان، در گمراهی آشکاری بودیم.

(۲) خدایا! ما در گمراهی آشکار هستیم.

(۳) به خدا سوگند که ما در گمراهی آشکار نیستیم.

(۴) خداوند! ما (هیچ گاه) در گمراهی نبوده و نیستیم.

۹۶- عبارت پایانی آیه پس از آیه «قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ...»، کدام است؟

(۱) إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۲) إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۳) لَا ظَنَّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۴) فِيءِ الْبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

۹۷- عبارت پایانی آیه «وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ» کدام است؟

(۱) وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ (۲) وَمَنْ يُضِلُّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ (۳) وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (۴) وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

۹۸- وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

(۱) از آنچه که دار فانی به تو داده، آخرت را بجوی.

(۲) و آنچه را از خداوند می جویی، در سرای آخرت است.

(۳) و در آنچه خدا به تو داده، سرای آخرت را بجوی.

(۴) و آنچه در راه خدا دادی، در سرای آخرت می گیری.

۹۹- مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ

(۱) چه کسی به دیدار خدا امید دارد؟ زمان معین شده (از سوی) خدا به زودی می آید.

(۲) برای کسی که به دیدار خدا امید دارد، زمان معین شده از سوی خدا آمدنی خواهد بود.

(۳) به دیدار خدا امید نداشت؛ اما زمان معین شده از سوی خدا آمدنی است.

(۴) کسی که به دیدار خدا امید دارد؛ زمان معین شده (از سوی) خدا آمدنی است.

۱۰۰- ءَاللّٰهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ

(۱) خدا بهتر است از آنچه آنها شریک (او) قرار می دهند.

(۲) آیا خدا بهتر است یا آنچه را شریک (خدا) قرار می دهند؟

(۳) خدا بهتر است؛ چرا آنها برای او شریک قرار می دهند؟!

(۴) آگاه باشید که خدا بهتر است، اما آنها (برای او) شریک قرار می دهند.

۱۰۱- کلمه‌ای پایانی آیه «فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا.....» کدام است؟

- (۱) لَا يَعْقِلُونَ (۲) لَا يُؤْمِنُونَ (۳) لَا يَعْلَمُونَ (۴) لَا يُوقِنُونَ

۱۰۲- وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ (روم/۳۵)

(۱) و یک روز، رستاخیز برپا می‌شود و خلاف کاران را تقسیم می‌کند تا ساعتی بیش درنگ نکنند.

(۲) و آن روز که قیامت برپا شود، مجرمان را سوگند می‌دهند که آیا جز ساعتی درنگ کرده‌اند؟

(۳) و روزی که رستاخیز برپا می‌شود، [به سرعت] مجرمان را تقسیم می‌کنند، [به گونه‌ای که] جز ساعتی درنگ نکنند.

(۴) و روزی که رستاخیز برپا شود، مجرمان سوگند یاد می‌کنند که جز ساعتی [بیش] درنگ نکرده‌اند.

۱۰۳- وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا (عنکبوت/۶۱)

(۱) و قطعاً کسانی را که در [یافتن] راه‌های ما کوشیدند، هدایت خواهیم کرد.

(۲) و هر کس بخواهد در راه ما جهاد کند، راهش را نشان می‌دهیم.

(۳) و آنها که در راه ما می‌کوشند، [دیگران را] به راه‌های ما هدایت می‌کنند.

(۴) و کسانی که در [راه] ما کوشیده‌اند، قطعاً به راه‌های خود، رهنمونشان خواهیم کرد.

۱۰۴- هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ

(۱) بگو آفرینش خدا را بنگر؛ آیا از کسانی غیر از او می‌توان چنین آفرینشی را دید؟

(۲) پس این آفرینش خدا را به آن‌ها بنمایان تا [بدانند] چه کسی غیر از او می‌تواند بیافریند؟

(۳) [گویند] این آفرینش خدا را دیدیم، پس چگونه ممکن است از کسانی غیر او، چنین آفرینشی را دید؟

(۴) این است آفرینش خدا، پس به من نشان دهید آن‌ها که غیر اویند، چه چیزی آفریده‌اند؟

۱۰۵- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا

(۱) و کسانی که ایمان آورده و عمل شایسته انجام داده‌اند قطعاً آنان را در غرفه‌هایی از بهشت جای می‌دهیم.

(۲) و مومنانی که اهل کارهای صالح هستند را قطعاً در بهشت پناه می‌دهیم.

(۳) و کسی که ایمان آورده و کارهای شایسته نماید قطعاً او را در منزلی شایسته جای می‌دهیم.

(۴) و کسانی که ایمان آورده و عمل صالح داشته باشند را قطعاً در باغ‌هایی از بهشت جای خواهیم داد.

۱۰۶- کدام گزیننه، عبارات آغازین دو آیه متوالی را به درستی نشان می‌دهد؟

(۱) وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ..... وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ.... (سوره احزاب)

(۲) إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ..... لِيُؤْفِقَهُمْ أُجُورَهُمْ.... (سوره فاطر)

(۳) أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا..... وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا.... (سوره سبأ)

(۴) وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِ وَالْأَنْعَامِ..... ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا.... (سوره فاطر)

۱۰۷- ذَلِكَ أَذَىٰ أَن يُعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذَنَ (احزاب/۵۸)

(۱) [با] این [کار] شناخته شدنشان نزدیک‌تر است، پس نباید خود را آزار دهند.

(۲) این [کار] برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند، نزدیک‌تر (بهتر) است.

(۳) این [کار] برای آنکه شناخته شوند نزدیک‌تر (بهتر) است، پس نباید آزار داده شوند.

(۴) این کار شناخته شده‌تر است و مورد آزار قرار نمی‌گیرند.

۱۰۸- قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ (سبأ/۵۱)

(۱) بگو: «آری و سوگند به پروردگارم، قطعاً در عالم غیب نزد شما خواهد آمد.»

(۲) بگو: «آری و پروردگار من [می‌داند که] عالم غیب، حتماً نزد شما خواهد آمد.»

(۳) بگو: «آری و پروردگارم قطعاً شما را به جهان غیب خواهد آورد.»

(۴) بگو: «آری، به پروردگارم سوگند، همان دانای نهان، که حتماً برای شما خواهد آمد.»

۱۰۹- وَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعُوا آلَهُم

(۱) و کافران و منافقان را که از تو اطاعت نمی‌کنند، رها ساز.

(۲) و از کافران و منافقان اطاعت مکن و آزارشان را واگذار.

(۳) و نباید از کافران و منافقان در حالی که از آزار تو دست نمی‌کشند، اطاعت کنی.

(۴) و کافران و منافقان از یکدیگر اطاعت نمی‌کنند [هرچند که] در آزدن تو همراهند.

۱۱۰- لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

(۱) به اندازه سنگینی ذره ای در آسمانها و زمین از علم او دور نخواهد ماند.

(۲) مِثْقَال ذره ای در آسمان و زمین از دایره آگاهی او دور نخواهد ماند.

(۳) به اندازه وزن ذره ای، ساکنان آسمانها و زمین از علم او اطلاع ندارند.

(۴) اهل آسمان و زمین حتی به اندازه یک مِثْقَال از علم او بر چیزی احاطه ندارند.

۱۱۱- آیه «فَاقْبَلْ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ» در کدام سوره است؟

(۱) سوره مبارکه «زمر» (۲) سوره مبارکه «ص»

(۳) سوره مبارکه «صافات» (۴) سوره مبارکه «یس»

۱۱۲- بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ (صافات/۱۲)

(۱) بلکه تو [از انکارشان] تعجب می کنی و آنها مسخره می کنند.

(۳) بلکه آنها شگفتی تو را به سخره می گیرند.

۱۱۳- مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ (صافات/۱۳)

(۱) آیا از مال (دارایی) خویش یاری نمی طلبید؟

(۳) شما را چه شده که یکدیگر را یاری نمی کنید؟

۱۱۴- وَضَرْبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ

(۱) و برای او مثالی زدیم تا خلقت خود را فراموش نکند.

(۳) در حالی که نحوه آفرینش را از یاد برده بود، مثالی برایش زدیم.

۱۱۵- فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْوَ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنِ خَلَقْنَا

(۱) پس به ایشان یادآوری کن که آن چه آفریده ایم به مراتب سخت تر از آفرینش شماست.

(۲) پس از یکدیگر می پرسند آیا به راستی آفرینش، چنین سخت و دشوار است یا ما از انجامش ناتوانیم؟

(۳) پس از ایشان بپرس آیا آفرینش آن ها سخت تر و دشوار تر است یا آنچه آفریده ایم؟

(۴) بپرس بر چه اساسی باور دارند که آفرینش آن ها سخت تر و دشوار تر است از آنچه آفریده ایم؟

۱۱۶- کلمات پایانی آیه «وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ....» کدامند؟

(۱) مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

(۲) مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

(۳) سَاحِرٌ كَذَّابٌ

(۴) مُكَبِّرٌ جَبَّارٌ

۱۱۷- فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (غافر/۴۱)

(۱) پس رفت و آمد آنها در شهرها تو را نفریبد!

(۲) پس آنها نمی توانند در شهرها تو را بفریبند.

(۳) پس مبادا از رفت و آمدشان در شهر مغرور شوی!

(۴) پس هرگز نیرنگ آنها نباید تو را در شهر بفریبد.

۱۱۸- وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رِبِّهُ (غافر/۴۶)

(۱) و فرعون گفت: «[اگر] مرا رها سازند، موسی را خواهم کشت و او می تواند پروردگارش را فراخواند [تا نجاتش دهد].»

(۲) و فرعون گفت: «مرا بگذارید تا موسی را به قتل رسانم تا شاید [از ترس] پروردگارش را واگذارد.»

(۳) و فرعون گفت: «مرا بگذارید موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند [تا نجاتش دهد].»

(۴) و فرعون گفت: «[بنی اسرائیل] مرا رها کرده اند. من (نیز) موسی را می کشم تا پروردگارش را واگذارد.»

۱۱۹- لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

(۱) چون شرک ورزیدی، عملت تباه گشت.

(۲) اگر شرک ورزی، قطعاً عملت تباه می شود.

(۳) وقت شرک می ورزید، عملتان تباه می شود.

(۴) شرک نورزید تا عملتان تباه نگردد.

۱۲۰- وَمَنْ تَقِيَ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ (غافر/۴۷)

(۱) و هر آنکه از گناهان دوری کند، قطعاً بر او رحم آورده ای.

(۲) و هر کس خود را در آن روز سخت از بدی ها باز دارد، قطعاً بر او رحم خواهی کرد.

(۳) و هر کس را که در آن روز از بدی ها نگاه داری، به یقین مشمول رحمت ساخته ای.

(۴) و هر کس را از گناهان دور سازی، حتماً در آن روز رحمت تو را خواهد چشید.

۱۲۱- آیه « إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ » در کدام سوره است؟

(۱) دخان (۲) شوری (۳) زخرف (۴) جاثیه

۱۲۲- فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّبْعُونَ (دخان/۳۲)

(۱) پس شب، بندگان مرا حرکت ده همانا [خداوند] پشتیبان شماست.

(۳) پس بندگانم را شبانه حرکت ده، زیرا شما مورد پیگرد هستید.

۱۲۳- أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ

(۱) آیا رحمت پروردگارت بین آن‌ها تقسیم می‌شود؟

(۲) آیا آن‌ها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟

(۳) آیا به رحمت پروردگارت قسم یاد می‌کنند؟

(۴) آیا از رحمت پروردگارت قسمت و سهمی خواهند داشت؟

۱۲۴- كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا

(۱) هر امتی به سوی نامه (اعمال)ش فراخوانده می‌شود.

(۲) هر امتی نامه (اعمال)ش را خواهد خواند.

(۳) هر امتی نامه (اعمال)ش را مشاهده خواهد کرد.

(۴) هر امتی را با نامه (اعمال)ش می‌سنجند.

۱۲۵- وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (شوری/۳۷)

(۱) و هنگامی که خشمگین شوند، درمی‌گذرند.

(۲) و اگر خشمگین نشوند، مورد مغفرت قرار می‌گیرند.

(۳) و هرگاه مورد خشم قرار گیرند، [دیگران را] می‌آمرزند.

(۴) و زمانی که خشم نگیرند، یکدیگر را می‌آمرزند.

۱۲۶- دو آیه پس از آیه «أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ.....» (محمد/۱۶)، با کدام کلمه پایان می‌یابد؟

(۱) أَهْوَاءَهُمْ (۲) أَبْصَارِهِمْ (۳) أُمْلَى لَهُمْ (۴) أَرْحَامَكُمْ

۱۲۷- وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

(۱) و کسانی که ره یافته‌اند [خدا] بر هدایتشان افزود و [توفیق] پارسایی‌شان را به آن‌ها داد.

(۲) و تنها کسانی راه می‌یابند که [خدا] هدایتشان را فزونی بخشد و خدا ترس باشند.

(۳) و چه کسانی ره خواهند یافت اگر [خدا] بر هدایتشان نیافزاید و [توفیق] پارسایی‌شان را به آن‌ها عطا نفرماید.

(۴) و تنها کسانی که ره یافته و [خدا] بر هدایتشان افزوده، به تقوا دست خواهند یافت.

۱۲۸- تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ

(۱) همه چیز را به فرمان پروردگارش نابود می‌کند، آنها صبح کردند در حالی که چیزی جز خانه های آنها به چشم نمی‌خورد.

(۲) همه چیز را به فرمان پروردگارت نابود کردند، به گونه ای که چیزی جز خانه‌های آنها به چشم نمی‌خورد.

(۳) به فرمان خداوند همه چیز را درهم می‌کوبد، آنها صبح کردند در حالی که اثری از خانه های آنها به چشم نمی‌خورد.

(۴) همه چیز را به دستور خدا درهم کوبید، آنها در حالی صبح کردند که چیزی جز ویرانه هایی از خانه های آنها باقی نمانده بود.

۱۲۹- إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ (حجرات/۱۰)

(۱) اگر فاسقی نزد شما آمد، با خبر [و آگاهی، از او] تحقیق کنید تا مبدا با گروهی جاهل روبرو شوید.

(۲) اگر فاسقی، برای شما خبری آورد، پس [در بارهٔ آن] تحقیق کنید تا مبدا نادانسته با گروهی برخورد کنید.

(۳) اگر فاسقی را نزد شما آوردند، پس [در بارهٔ او] تحقیق کنید تا مبدا به مصیبتِ قومی جاهل گرفتار آید.

(۴) هرگاه فاسقی برای شما خبری آورد، مراقب باشید تا مبدا از گروهی جاهل آسیب ببینند.

۱۳۰- وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

(۱) و اگر پشت نمایند همانگونه که قبلا نیز (به آیات الهی) پشت کردند، خداوند آنها را عذاب دردناکی می‌کند.

(۲) و اگر سرپیچی نمائید همانگونه که قبلا نیز سرپیچی نمودید، شما را عذاب دردناکی می‌کند.

(۳) و اگر سرپیچی کنید همان گونه که آنها نافرمانی کردند، خدا شما را عذاب دردناکی خواهد نمود.

(۴) و چنانچه (با دشمن) دوستی کنید همانگونه که قبلا نیز چنین نمودید، عذاب دردناکی در انتظارتان است.

۱۳۱- آیه پایانی سوره ذاریات کدام است؟

(۱) وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

(۳) وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ

۱۳۲- فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

(۱) آنها را در آنجا نیافتیم مگر در خانه یکی از مسلمانان.

(۳) آنچه در آنجا یافتند خانه‌ای بود از آن یک غیرمسلمان.

۱۳۳- إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (طور/۵۸)

(۱) همانا اگر ما همواره او را می‌جوییم؛ از آن روست که او تنها نیکوکارِ مهربان است.

(۲) قطعاً ما پیش از آنکه او را پیوسته بخوانیم، او تنها نیکوکارِ مهربان بوده است.

(۳) بی‌شک ما از پیش، او را می‌جوییم؛ زیرا او نیک و مهربان است.

(۴) در حقیقت ما از پیش، پیوسته او را می‌خواندیم؛ همانا تنها او نیکوکارِ مهربان است.

۱۳۴- فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ

(۱) پس آن‌ها روزگار را طولانی می‌دانستند، [ولی] در واقع دل‌هایشان سخت شده بود.

(۲) تنها آن‌هایی روزگار را طولانی می‌دانستند که دل‌های تاریک و سختی داشتند.

(۳) پس روزگار بر آن‌ها طولانی گشت؛ در نتیجه دل‌هایشان سخت شد.

(۴) پس روزگار طولانی و سختی خواهند داشت کسانی که دل‌هایشان تاریک و بی‌فروغ گشت.

۱۳۵- فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

(۱) پس، از کسی که از یاد ما روی برتافته و جز زندگی پست (دنیا) را نخواسته، روی گردان.

(۲) پس تنها کسی از یاد ما غافل می‌شوند که جز زندگی پست (دنیا) را نخواسته‌اند.

(۳) پس، هرکس از ما روی گرداند، جز زندگی پست (دنیا) نصیبش نخواهد شد.

(۴) پس، هرکس از یاد ما روی برتافت، جز زندگی پست (دنیا) نصیبش نگشت.

۱۳۶- ادامه آیه «ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ....» در سوره مبارکه «حشر» کدام است؟

(۱) وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(۲) وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(۳) وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(۴) وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۳۷- فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَمْثَلُ اللَّهُ وَكُسُوهُ (مجادله/۶)

(۱) و آنها نسبت به آنچه کرده‌اند، آگاه خواهند شد. خداوند [کارهایشان را] برشمرده و آنها را فراموش می‌کند.

(۲) و آنچه کرده‌اند را بر خدا عرضه کنند. خدا [کارهایشان را] برشمرده است و حال آنکه او را فراموش کرده‌اند.

(۳) و به آنچه کرده‌اند، آگاه‌شان می‌گرداند. خدا برشمرده است و حال آنکه آنها آن را فراموش کرده‌اند.

(۴) و آنچه کرده‌اند را به ایشان عرضه می‌دارد تا خدا را یاد آورند، حال آنکه آنها او را فراموش کرده‌اند.

۱۳۸- وَلَتَنْظُرُنَّ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ

(۱) و باید بنگرید برای فردای (قیامت) خود چه چیزی از پیش می‌فرستید.

(۲) و نباید نگاهتان به فردای (دنیا) خود باشد که چه چیزی اندوخته‌اید.

(۳) و هر شخصی باید بنگرد که برای فردای (رستاخیز) چه چیزی پیش فرستاده است.

(۴) و باید نگاهتان به آینده آنچنان باشد که برای امروزتان چیزی فراهم می‌سازید.

۱۳۹- لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

(۱) هرگاه از معصیت و نافرمانی خدا پروا کردید، هرآنچه را که می‌خواهید، به انجام رسانید.

(۲) از معصیت و نافرمانی خدا بپرهیزید و هرآنچه را که بر عهده دارید، به درستی به انجام رسانید.

(۳) از آنچه خدا به آن‌ها دستور داده، سرپیچی نمی‌کنند و آنچه را به آن مأمورند، همواره انجام می‌دهند.

(۴) هیچگاه از [عواقب] نافرمانی خدا غفلت نکنید و آنچه را بدان امر کرده است، انجام دهید.

۱۴۰- لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ

(۱) برای انفاق (در راه خدا) از امکانات وسیع خود بخشش کن.

(۲) آنها که توانگری دارند باید انفاق کنند تا گشایشی برای مستمندان حاصل شود.

(۳) آن کس که توانگر است باید از امکانات وسیع خود انفاق کند.

(۴) از آنچه خداوند از فضلش به شما داده باید انفاق کنید.

۱۴۱- در کدام گزینه، ترتیب آیات متوالی در سورهٔ مرسلات، رعایت نشده است؟

(وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - أَلَمْ نُهَبِكِ الْأَوَّلِينَ

(۲) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - إِنَّا كَذَّاكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

(۳) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - أَتُطْلِقُونَ إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

(۴) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ - هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

۱۴۲- إِنْ لَكَ لَأَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (قلم/۵)

(۱) و بی گمان، تو را پاداشی بی منت و همیشگی خواهد بود.

(۲) و همانا تو اجر خواهی یافت، بی آنکه نیازی به تشکر باشد.

(۳) و قطعاً (تلاش) تویی اجر و پاداش نخواهد ماند.

(۴) و بی شک ثواب [کارهای] بی منت تو، از آن توست.

۱۴۳- وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كِتَابَهُ رِيْشَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ (حاقة/۴۵)

(۱) و اما اگر کارنامه‌اش به دست چپش داده شود، می گوید: «خدا کند آنها کتابم را به من ندهند.»

(۲) و چنانچه کتاب کسی را از سمت چپ به او دهند، پس می گوید: «ای کاش! معلم را نمی دیدم.»

(۳) و اما کسی که نامهٔ اعمالش به دست چپش داده شود، پس می گوید: «ای کاش! نامهٔ عملم به من داده نمی شد.»

(۴) و اما آنکه کتاب عملش را از سمت بالا (شمال) دریافت کند، خواهد گفت: «ای کاش! کتابم را به کسی [نشان] ندهند.»

۱۴۴- وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

(۱) و گویند: اگر شنیده بودند و عقل داشتند، [آن روز] اهل دوزخ با آن‌ها همنشین نمی شدند.

(۲) و گویند: اگر [سخن ما را] شنیده یا خردورزی کرده بودند، [امروز] اهل جهنم نبودند.

(۳) و گویند: اگر همواره گوش شنوا داشتیم یا خردورزی می کردیم، در میان اهل شعله فروزان (آتش) نبودیم.

(۴) و گویند: اگر [سخن ما را] بشنوید و خردورزی کنید، [آن روز] در [میان] اهل دوزخ قرار نخواهید گرفت.

۱۴۵- ثُمَّ إِنِّي أَعْلَمْتُ هُمْ وَأَسْرَرْتُ هُمْ إِسْرَارًا

(۱) آنگاه به آنان آشکارا هشدار داده و پافشاری شد.

(۲) سپس من به آنان آشکارا گفتم و به ایشان اصرار کردم.

(۳) سپس آشکارا و نهان (حقیقت توحید و ایمان را) برای آنان بیان داشتم.

(۴) ما به ایشان مکرر هشدار دادیم و پافشاری کردیم.

۱۴۶- کدام آیه در سوره مبارکه «تکویر» نیست؟

(۱) وَإِذَا النُّفُوسُ رُجِعَتْ (۲) وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

(۳) وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

(۴) وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

۱۴۷- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (نازعات/۱۱)

(۱) هنگامی که پروردگارش را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

(۲) هنگامی که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد.

(۳) زیرا در سرزمینی مقدس با پروردگارش روبرو گشت.

(۴) هرگاه پروردگارش او را در سرزمینی مقدس، ندا دهد.

۱۴۸- إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَصْحَكُونَ (مطففين/۴۹)

(۱) قطعاً مجرمان، همیشه از سوی مؤمنان مورد ریشخند واقع خواهند شد.

(۲) زیرا مجرمان [رفتارهای] مؤمنان را تمسخر می کردند.

(۳) همانا کسانی که گناه کردند، پیوسته به کسانی که ایمان آوردند، می خندیدند.

(۴) بی شک کسانی که جرمی مرتکب شده‌اند، مؤمنان را به خنده وامی دارند.

۱۴۹- إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (طارق/۵)

(۱) اگر هر کس نگاهبانی داشته باشد،...

(۲) قطعاً هر کسی نگهدار نفس خویش است.

(۳) هیچ کس نیست، مگر آنکه بر او نگهداری [گماشته] است.

(۴) همانا هیچ کس نمی تواند نگهدار نفسش باشد.

۱۵۰- يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

(۱) روزی که انسان آنچه را با دست هایش پیش فرستاده می بیند و کافر می گوید: ای کاش خاک بودم.

(۲) آن روزی است که مرد آنچه خود پیش فرستاده می بیند و کافران می گویند ای کاش خاک بودیم.

(۳) روزی (را بیاد بیاور) که انسانها آنچه با دستان پیش فرستادند را می بینند و کافر می گوید ای کاش خاک بودیم.

(۴) همان روزی که مرد آنچه با دست خود پیش فرستاده را می بیند و کافران می گویند ای کاش (در دنیا) متواضع بودیم.